

กลุ่มหรือลัทธิทางศิลปะ

กลุ่มหรือลัทธิทางศิลปะ

ลัทธิ หมายถึง คติความเชื่อถือหรือความคิดเห็น

ลัทธิทางศิลปะ หมายถึง กลุ่มศิลปินที่มีความเชื่อเหมือนกัน มีการฝึกฝน การปฏิบัติเหมือนกันและมีน้ำใจต่อเพื่อนศิลปินในลัทธิเหมือนกัน (MANIFESTION, PRACTICE, SPIRIT)

ลัทธิทางศิลปะเริ่มในตอนปลายศตวรรษที่ 18 ในประเทศฝรั่งเศส หลังจากที่ยุคอำนาจเสื่อมลงศิลปินยุคนี้ได้แยกตัวออกมาเป็นอิสระเสรี ไม่ขึ้นกับผู้ที่มีอำนาจดังศิลปินในอดีตเคยเป็น และเชื่อว่าแบบแผนที่มีมาแต่เดิม พ้นสมัย ในการแสดงออกมุ่งที่ความเป็นจริงของสังคมขณะที่ตนมีชีวิตอยู่ให้ปรากฏรูปทางใดก็ตาม ถือเป็นประสบการณ์ตรงของศิลปินเอง รูปแบบจะให้ คล้ายของจริง แบบลดตัดทอนหรือแบบนามธรรมได้ทั้งสิ้น จึงเป็นช่วงที่ กล่าวได้ว่า ศิลปะยุคเดียว ซึ่งมีลัทธิในทางศิลปะมากที่สุดรวมถึงรูปแบบที่ มากสืบเนื่องถึงปัจจุบัน

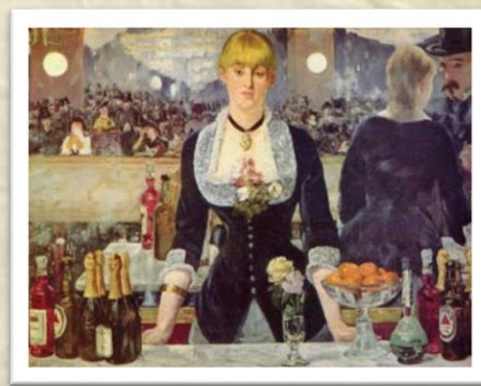

ในบทนี้ได้เสนอถึงรายละเอียดเกี่ยวกับกลุ่มหรือลัทธิทางศิลปะ ดังนี้

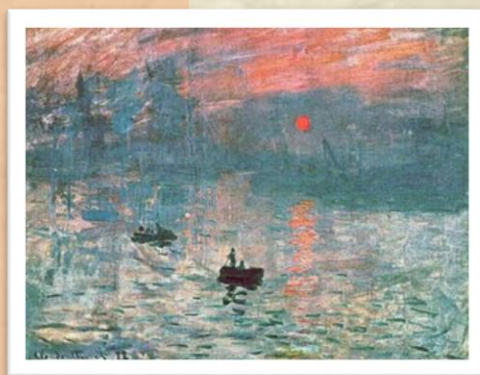
1. ลัทธินีโอคลาสสิก
2. ลัทธิเรียลลิสม์
3. ลัทธิอิมเพรสชันนิสม์
4. ลัทธิเซอเรียลลิสม์

ลัทธินีโอคลาสสิก

ลัทธิเรียลลิสม์

ลัทธิอิมเพรสชันนิสม์

ลัทธิเซอเรียลลิสม์

1. ลัทธินีโอคลาสสิก (NEO CLASSIC 1780 – 1820)

ศิลปะตามลัทธินีโอคลาสสิกนี้ เกิดจากการที่ศิลปินหวนกลับมาชื่นชมและนิยมศิลปะแบบกรีกและโรมันอีกครั้งหนึ่ง ศิลปกรรมในลัทธินี้จึงเป็นการสร้างสรรค์ลวดลายแบบและเครื่องประดับในศิลปะแบบโบราณ

Alexander Archipenko. **Woman combing her Hair**. 1915

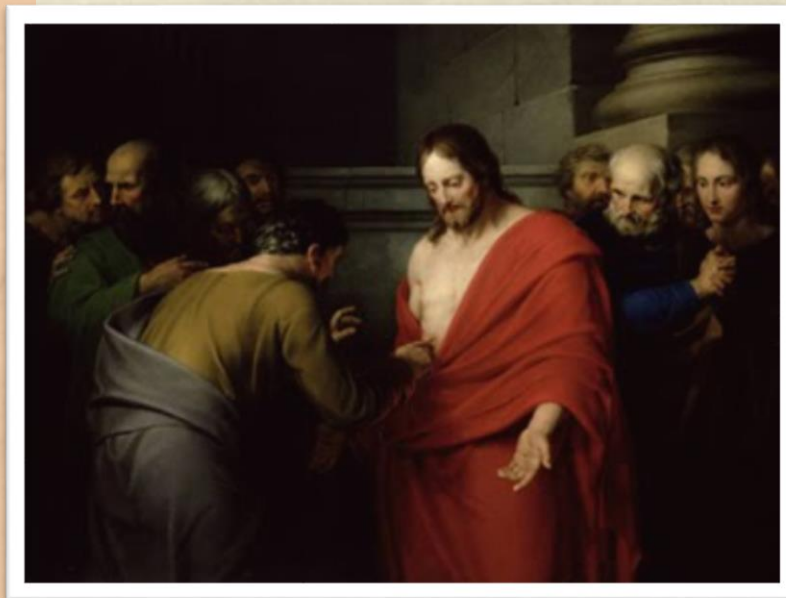
Museum of Modern Art, New York

ลักษณะของจิตรกรรมในลัทธินี้จะมีทัศนียภาพ ประกอบด้วย ระยะเวลา ไกลไกล กลาง ฉากหลังของภาพส่วนใหญ่จะมีสิ่งก่อสร้างเป็นรูปแบบ เช่น เสาอาคาร อันเป็นแบบกรีกและโรมัน และอยู่ในทรงสามเหลี่ยม ทรงกลม สีฉากหลังจะนิยมสีที่ทึมๆ มืดๆ ทำเป็นระยะ เน้นหนักไปทางดำ น้ำตาล เขียวขาว

ศิลปะในลัทธินี้ประสบความสำเร็จดี เพราะได้รับการสนับสนุนจาก คณะปฏิวัติของนโปเลียน พวกเขาปฏิวัติไม่ชอบการปล่อยตัวตามใจแบบอิสระ แต่ส่งเสริมการดำเนินชีวิตเคร่งครัดแบบกรีกและโรมันในอดีต ซึ่งสอดคล้องพอดีกับความมีอยู่ในคตินิยมของลัทธินีโอคลาสสิก ศิลปินเด่นในลัทธินี้ ได้แก่ ดาวิด (DAVID 1748 – 1825) เป็นศิลปินคนล่าสุดในฝรั่งเศส

ผลงานมีชื่อของเขา ได้แก่ ภาพการสาบานของพวกฮอเรส กบฏหญิง การตายของมาราท์ นโปเลียนได้รับสถาปนาจากสันตะปาปาเป็นจักรพรรดิ แห่งฝรั่งเศส เมื่อฝรั่งเศสเป็นประชาธิปไตย ดาวิดต้องลี้ภัยไปอยู่เบลเยียม ด้วยเขาเคยสนับสนุนการปฏิวัติแองส์ (INGRES 1780 – 1867) ผลงานเด่น ได้แก่ ภาพลำธาร อาบน้ำแบบเทิร์ก และรูปฮาเร็ม

"The Incredulity of St. Thomas"

by Benjamin West (American Neoclassical Painter, 1738-1820) Leeds Museums and Galleries, U.K.

2. ลัทธิเรียลลิสม์ (REALISM 1850 – 1870)

ลัทธิเรียลลิสม์มองเห็นว่า มนุษย์ในโลกนี้ต้องต่อสู้กับปัญหาชีวิตประจำวันที่ไม่มีความหยุดนิ่งได้ ท่ามกลางมนุษย์ด้วยกันที่มากด้วยกิเลสแห่งความยาก ความต้องการ ความดี ความเลว ความต่างฐานะกันทางสังคม ในเมื่อความจริงเป็นเช่นนี้ ศิลปินในลัทธิเรียลลิสม์จึงพยายามแสดงความจริงที่ตนมีส่วนรู้เห็นเป็นพยาน ให้ปรากฏเป็นศิลปะ เพื่อบอกกล่าวแก่สังคม ศิลปินเรียลลิสม์เกือบทุกคนมีสัญชาติฝรั่งเศส นิยมเขียนภาพคนจนๆ คนชั้นต่ำ พอใจที่จะวาดภาพสังคม เยาะเย้ยคนชั้นกลางที่ร่ำรวย ศิลปินจะเคารพธรรมชาติ เคารพหุ่นที่พบเห็น โดยจะหลับตาสร้างความสะดวกตามอุดมคติ หรือเขียนสิ่งที่ตนไม่เคยเห็นไม่ได้

The Burghers of Calais ประติมากรรม โดย Auguste Rodin, (1884-1889)

ในวิกิเตอร์ทาวเวอร์ ลอนดอน ประเทศอังกฤษ

ศิลปินที่ทำงานตามลัทธินี้จะมีโกยาและโดเม สำหรับโกยาผลงานจะมี
รูปลักษณะของโรแมนติกและ เรียลิสต์ เพราะแสดงความสยดสยองความ
โหดร้ายที่มีในสังคม สำหรับโดเม (DAUMIER) ได้คลุกคลีกับสามัญชนพบ
ความจริงต่างๆ ที่มากมาย ชอบเขียนการ์ตูนล้อเลียน ถากถางสังคม ผู้นำ
ลัทธิเรียลิสต์อย่างแท้จริง คือ คัวร์เบท์ (COURBET 1819 – 1877) เขาเขียน
ภาพจากประสบการณ์ตรงของชีวิตบนความจริง เช่น ภาพคนทุบหิน ที่มี
ขนาดใหญ่เท่าคนจริง ลักษณะงานละเอียดคล้ายจริงมากผลงานของเขาถูก
คณะกรรมการคัดค้านไม่ยอมให้ร่วมแสดงเสมอ เพราะการไม่ยอมคล้อยตาม
ความเชื่อของศิลปินรุ่นเก่า กระทั่งนักคิดของฝรั่งเศสประชุมหารือให้
ความเห็นว่าเป็นรากฐานที่แท้จริงอย่างหนึ่งของสังคม หรือเป็น
พาหนะที่จะช่วยยกให้สังคมเจริญก้าวหน้า ไม่ทางตรงก็ทางอ้อม

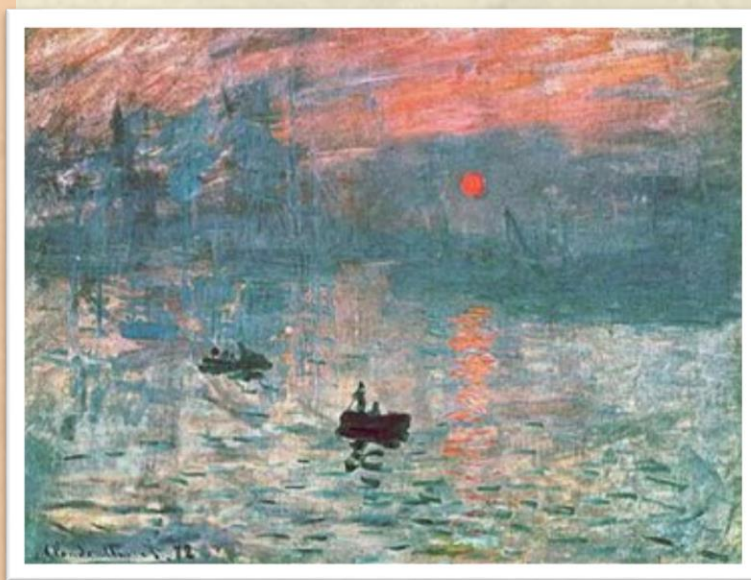
“The Interior of My Studio A Real Allegory” 1856 AD.

จิตรกรรมสีน้ำมันบนผ้าใบโดย กัวร์แบร์ (Gustave Courbet) เป็นภาพภายในสตูดิโอเขียนภาพของตนเอง

3. ลัทธิอิมเพรสชันนิสม์ (IMPRESSIONISM 1860 – 1880)

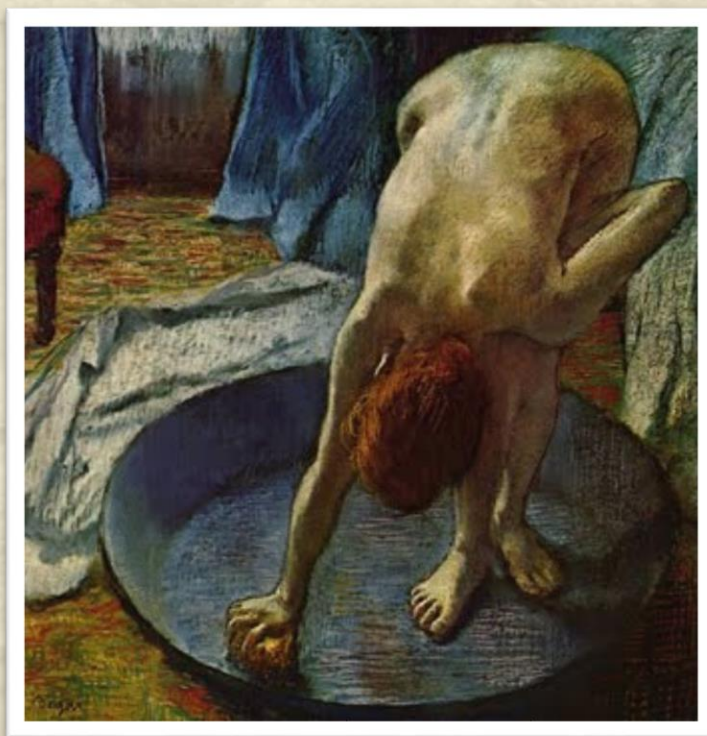
ลัทธิอิมเพรสชันนิสม์มีวิวัฒนาการมาจากลัทธินีโอคลาสสิก ลัทธิโรแมนติคจนกลายเป็นลัทธิอิมเพรสชันนิสม์ เพราะศิลปินเบื่อหน่ายต่อลัทธิเก่าๆ ซึ่งหลักเกณฑ์ทางความงาม ความสมบูรณ์ และการจัดภาพ ไม่ท้าทายเสรีภาพเท่าใดนักมานเนท์ (MANET 1832 – 1883) หัวเรี่ยวหัวแรงของลัทธิในตอนต้นนี้สนใจคล้ายกับคัวร์เบต์แต่ภายหลังเห็นว่าการเลียนแบบธรรมชาติจริงๆ ไม่ได้ให้การสร้างสรรค์อะไรที่แปลกใหม่ การรับรู้ของศิลปินตามความรู้สึกประทับใจต่างหากที่สำคัญกว่าศิลปินลัทธิอิมเพรสชันนิสม์ถือเอาความงามที่ประทับใจเป็นคุณค่า ทุกคนจะวาดรูปเพียงแสดงความรู้สึกทางประสาทที่ได้รับจากสิ่งต่างๆ เช่น ความเป็นสีแดง สีน้ำเงิน สีเขียว

Claude Monet : Sunrise (ค.ศ. 1872-1873)

การใช้สีจะใช้สีแท้ๆให้ความรู้สึกของแสงแบะเวลา เช่น เช้า สาย บ่าย เย็น โดยไม่ต้องอาศัยการร่างมาก่อน มองดูใกล้ๆจะเห็น สีระยิบระยับไปด้วย สีต่างๆ ไม่ค่อยสวย แต่เมื่อมองไกลๆ จะเห็นเป็นรูปร่างสวยงาม มีความรู้สึก คล้ายจริงตามที่ตาเห็น และไม่นิยมใช้สีดำในบริเวณเงา การใช้สีแบบนี้ได้รับการเรียกว่าการผสมสีบนดวงตาของผู้ดูศิลปินเด่นของลัทธินี้ ได้แก่ มาเนท์ (MANET) โมเนท์ (MONET) ปีซาโร (PISSARO) และโรแดง(RODIN)

Edgar Degas, ผู้หญิงอาบน้ำ (Woman in the Bath) ค.ศ. 1886, พิพิธภัณฑ์ฮิลสเต็ด, ฟาร์มมิงตัน, มลรัฐคอนเนตทิคัต, สหรัฐอเมริกา

4. ลัทธิเซอเรียลลิสม์ (SURREALISM 1930)

ลัทธิเซอเรียลลิสม์เชื่อว่า มนุษย์มิได้เกิดมาเพื่อจะรับรู้เพียงอย่างเดียว แต่ยังมี ความหวัง ความฝัน ความต้องการของมนุษย์อีก แต่ไม่สามารถมองเห็นได้ เพราะสังคมและวัฒนธรรมมีส่วนบังคับ ให้ต้องเก็บกดและซ่อนไว้ ศิลปินลัทธินี้จึงนิยมเขียนตามที่ตนคาดฝันและจินตนาการเป็นความหมายของโลกวัตถุและความคิดที่พบกัน

Joan Miró, **The Tilled Field**, (1923-1924), Solomon R. Guggenheim Museum.

This early painting of a complex of objects and figures, and arrangements of sexually active characters; was Miró's first Surrealist masterpiece.

ผลงานของลัทธิที่แสดงออกในลักษณะต่างๆ ตามแนวคิด ดังนี้ เรื่องราวจะเกี่ยวกับอดีต เช่น ความผิดหวัง ความรัก ความกลัว ความหยิ่งผยอง ฯลฯ ด้วยรูปแบบเพื่อแนะนำสั่งสอนในมุมกลับ หรือแบบผสมผสานระหว่างสิ่งที่มองเห็นด้วยตาและรับรู้ด้วยจิตใจ หรือความจริงของอดีตและปัจจุบัน อันประกอบด้วย เวลา อายุ ความผูกพัน ความน่าเบื่อ ทั้งจะมาจากจินตนาการกับ ความประทับใจที่เป็นส่วนตัวของศิลปินเอง รูปทรงที่ใช้จึงเป็นสิ่งสมมติที่ประหลาดๆ ในรูปแบบวิธีการเหมือนจริงแต่เวลาเดียวกันก็เป็นภาพเหมือนที่เป็นไปไม่ได้ในความจริง จึงเป็นไปได้ในความฝันที่ฝากให้ผู้ดูได้คิด ศิลปินเด่นลัทธินี้ คือ อังเดร เบรตอง

Salvador Dalí. The Persistence of Memory.

